

Feri Lainšček

Ne

Zagata

Ne vem, kaj naj delam,
že spet sem v zagati.
Pač ni mi uspelo
te knjige prebrati.

Saj vem, si pisatelj
in dolgo si pisal.
A šlo bi mi lažje,
če kaj bi narisal.

Zadeva je resna.
Ti moraš v globino,
jaz rabim pa v šoli
le kratko vsebino.

Ne bodi zdaj afna,
prišepni mi zgodbo!
Pa kaj te to stane?!
Mar rabiš pogodbo?

Zmaga

Ne bom te prehitel,
kar pojdi sam dalje.
Ko pridem do cilja,
ne rabim medalje.

Ne bom te premagal,
kar koli kdo pravi.
Kar tebe priganja,
pač mene ustavi.

Grdoba

Ni fajn, da si zopet
zelen od zavisti,
saj nimaš od tega
nobene koristi.

Zelena je zame
najlepša v naravi,
zavist pa iz tebe
grdobo napravi.

Oslovska

Ne, nisem je vabil
na dolge sprehode,
jo prosil za selfi
kot druge nerode.

Bolj zvita usoda
je kar poskrbela,
da v klopi oslovski
sva skupaj sedela.

Jaz, osel, ki zmeraj
kje jezik steguje,
in ona oslica,
ki rada kljubuje.

Le kdo ni pomislil,
saj ta sta za skupaj.
Zato sem si rekel,
daj, zdaj si pa upaj!

In skupaj sva tudi,
ko greva iz šole.
Vsem kaževa osle
in sploh sva takole.

Okoli

Ne hodim naravnost.
Grem raje okoli.
Sem dolgo na poti
pa malo v šoli.

Žaba

Ne daš si več pudra,
spet kažeš mozolje.
Nikogar ne rabiš,
tako ti je bolje.

Ne maraš grafitov
z imeni in srčki.
Zares so ti smešni
zaljubljeni dečki.

Še najbolj pa Marko,
ki bil je prej s tabo.
Hudo je začaran,
zatreskan je v žabo.

Pogledi

Ne gledam te zviška,
le malce postrani.
Ti gledaš pa Petra
lepo že od lani.

Ga gledaš kot carja,
čeprav je bolj reva.
Pogled le poveša,
kot ruj spet zardeva.

Kaj neki ureklo
je naše poglede?
Le kdo bo izrekel
čarobne besede?

Sanje

Ne hodi mi v sanje, ko nočem!
Še zmeraj se skrivam pred tabo.
Predolgo že iščem kotiček
za samost in mir in pozabo.

Ne bodi spet taka, kot nisi,
saj veš, da ne smem ti verjeti!
Že zdavnaj si snela to masko,
resnico sem moral sprejeti.

Ne reci, da sanje so sanje
in vse se dogaja le v glavi!
Na tihem še nosim te v srcu,
moj čas se kdaj s tabo ustavi.

Spim

Ne morem še vstati,
se nisem zbudil.
Mogoče budilke
sploh nisem navil.

Teta

Ne, nisem še velik
in ristem počasi.
Mar slepa je teta?
Kar nekaj spet kvasi.

Ne, nisem res priden.
Sploh nimam namena.
Napačna je tudi
ta njena ocena.

Ne bom ji zaupal,
kako je v šoli.
Pač svojih skrivnosti
ne trosim okoli.

Molčal bom in čakal,
da končno odide.
Nikar ji ne reci,
naj zopet kaj pride!